

Röpke rapszódia

Bertók Lászlónak, utólag

*Laci ülünk a sámlin mindegy élve vagy holtan
maradtál aki voltál maradtam aki voltam
különböztünk és sokban homlokegyenest
túl sokban is hogy bevallhassuk ezt
hiába volt közöttünk versekről annyi szó
mert a szó tudjuk csűrhető csavarható
én meg nem azt dicsértem és nem úgy
semmi nem volt elég hogy bízni tudj
még egyszer úgy éljen nem verik át
akit becsaptak vagy hagyta magát
becsapni aki magát csapta be
az meg nem bízik többé senkibe
de már benned a horzsoltsz öntudat kihúnyt
és szavaimból nem hallasz ki gúnyt
így hát noha már tényleg semmi kedvem
versről fecsegtve csomón kákát keresnem
kimondom ahogy te nem tudott senki úgy
belül maradni azon a hosszón
amit még befog egy paradoxon
vagy elszállni szorongva önfeledten
nem-euklideszi terekben
de ezt inkább már te mondd el helyettem*

2020. 11. 15.